

ISKORACI

Literarno - likovni podlistak

Arian Vrhovnik, 2. razred

Roberta Petrović, 2. razred

HAIKU

U vrtu mrkva,
A u gori lišće je
Oblak pun rose.

Blitva i špinat
Pjevaju zajedno pod
Lijepim suncem tim.

Riba u moru
U dubini morskoj je
Pliva lagano.

Ivana Meštrović,
5. razred

Matea Zettl i Miroslava Jovanović, 8. razred

MOJA NEOSTVARENA ŽELJA

Želim upoznati Mišu Kovača. On je dobar pjevač. Ima dobar glas. Njegova najbolja pjesma mi je Poljubi zemlju. Ova želja nije ostvarena ni mojim roditeljima, ali se nadam da će se ostvariti i da će i mene odvesti na njegov koncert.

Antonio Čače, 2. razred

MRVICE IZ MOG DNEVNOG BORAVKA

Moj dnevni boravak je najveselija prostorija u kući. Prilično je velik i svijetao jer s dvije strane ima velike prozore na kojima su posude s maminim cvijećem. Zidovi i kauč narančaste su boje, a pored vrata u svojoj ležaljci spava moj pas.

Moja obitelj i ja mnogo vremena provodimo u dnevnom boravku. Tamo se družimo, primamo goste, igramo se, slavimo rođendane, Božić i Novu Godinu. Mama i tata u dnevnom boravku često piju kavu, ja gotovo uvijek tamo doručujem, a najviše volimo na kauču jesti palačinke koje ispeče moja sestra. Tata ponekad rješava papire za posao, a mama čita ili ispravlja zadaće. Uvečer gledamo televiziju i igramo se na kompjuteru, a nekad se igramo s tatom na kauču, ali kad pretjeramo, to mami jako smeta.

Jako volim ovu prostoriju jer se u njoj uvijek nešto događa i tamo se uvijek smijemo i družimo.

Veronika Mijić, 5. razred

KAD ODRASTEM ŽELIM BITI...

Kad odrastem želim biti veterinar. Želim pomagati životinjama i brinuti o njima. To oduvijek želim biti i to ću postati. Za veterinaru treba puno učiti.

Emma Anić, 2. razred

Klara Jalžabetić, 3. razred

Dorotea Topić, 3. razred

MOJA SOBA

Svatko tko uđe u moju sobu reći će: „Ovo je prava soba za tinejdžerice.“

Otvorite bijela, drvena vrata na kojima piše Lucija. Na njima su zalijepljeni cvjetići koji zadovoljno miruju. Upalite svjetlo i sviđi vam se ono što ugledate.

Stari drveni pod koji stalno gundča i škripi kada hodate po njemu, označen je sivim crtama koje je zaradio još kad smo doselili. Krevet, glavna stvar u sobi, mi je poput prijatelja. Na njemu volim gledati televiziju, pisati dnevnik i pričati s prijateljicama. Preko puta kreveta sjedi moja polica s anđelima. Svi su oni veseli i smiješe mi se. Neki sviraju harfu, neki violinu, a neki čak sviraju trubu. Oni su kao jedan veliki orkestar. Blizu anđela se nalazi moj ormar. Drveni, veliki ormar prekriven posterima, uvijek kada ga otvorim te sretno i veselo odabirem odjeću, pretpostavljam da uživa. Nasuprot ormara je televizija., predmet koji je sigurno najgledaniji u mojoj sobi. Ispod nje se nalazi cijela hrpa mojih knjiga i časopisa koji su pomalo neuredno poslagani. Kada ih ne čitam, obuzme me neka tuga i zamišljam ih kako plaču i viču. Moja soba je moj raj. U njoj se uvijek osjećam toplo i ugodno kao ni u jednoj drugoj prostoriji.

Volim svoju sobu. Obožavam je.

Lucija Kovačević, 6. razred

Dalila Fetić, 5. razred

ZIMA U MOM KRAJU

Zadnjih godina snijeg povremeno doleti i u moj kraj. No to je ipak rijetkost.

Volim zimu i snježne pahuljice koje se plešući spuštaju na zemlju. Tad se igram s prijateljima i radim snjegovića. S roditeljima idem na Platak i sanjkam se.

Moj grad je poznat po buri. Oštar je to vjetar, ruši sve pred sobom. Kad puše, čuju se fijuci i zvižduci. Bura svakog štipa za nos i obraze, toliko da se zacrvene. Tada je jako hladno.

Svako godišnje doba ima svoje zanimljivosti.

Proljeće ima cvijeće, ljeto sunce i more, jesen žuto lišće, a zima zimske praznike.

Patrizia Jurić, 5. razred

Nina Stefan, 2. razred

MOJE LJETO

Moje ljetovanje bilo je lijepo, ali kratko. Dosta sam uživao u raznim igrama i na plaži, a morao sam i malo raditi. Većinom smo išli na plažu Črišnjevo, blizu Kraljevice.

Tamo je lijepo jer je priroda lijepa, ima puno čamaca i uvijek se čuje glazba iz restorana. Plaža je velika i većinom dolaze isti ljudi. Smiju se, pričaju o vrućini, što su radili, koga su sreli. Na plažu idem sa mamom i bakom jer tata do kasno radi. Sa mamom i bakom najčešće sam pričao o školi, novim učenicima i mojim prijateljima.

Andrej Popović, 5. razred

VOLIM SAMOĆU

Te sam subote bila sama. Mama je radila, a tata bio u dućanu. Probudila sam se oko deset sati. Otišla sam u kuhinju i čitala knjigu. Kada mi je dosadila, izašla sam na balkon i sjela na jednu staru stolicu koja je preživjela sve bure i kiše.

Bilo je jako sunčano, toliko da me je sunce na tren zaslijepilo. Sve je mirisalo na cvijeće i travu koje raste pokraj mog balkona. Cvijeće je onako šareno mamilo pčele svojom bojom i mirisom, a pčele, naravno, nisu mogle odoljeti tome. Leptiri su svojim lepršavim i krhkim krilima veselo oblijetali oko cvijeća. Blago njima, pomislila sam. Zelena, mlada trava bila je prekrivena rosom, a ptice su pjevale tako krasno da sam skoro zaboravila na vrijeme.

Sjedila sam tako dobrih sat vremena.

Kolibrići su svojim brzim krilima spretno letjeli između cvijeća, a ja sam ih gledala kao hipnotizirana. Stabla u jesenjim bojama samo su pojačavala taj topli ugođaj. Osjećala sam se mirno kao nikad u životu. Poželjela sam tako sjediti zauvijek, ali su došli moji roditelji. Mama sva umorna, a tata ruku prepunih vrećica. Nisam znala da li da budem sretna što su prekinuli moj mir ili tužna.

Svejedno, nikada neću zaboraviti taj dan. Do tada nisam znala da se mogu tako lijepo osjećati u samoći. Samoća je tako lijepa.

Lucija Kovačević, 6. razred

ZIMA U MOM KRAJU

Živim u kraju uz prekrasno plavo more gdje zima nije jako hladna. Ponekad kad zasja sunce pa i zaboravim koje je godišnje doba.

Iako nema snijega i ovdje zima zna pokazati svoje zube. Kad zapuše orkanska bura, barčice koje vidim s balkona valovi koji se pjene i udaraju u obalu poremete njihov red. To izgleda kao neka borba koja nema kraja. Pa opet, odjednom, sve utihne. A tamo u daljini kad sunce zalazi vide se oblaci koji se crvene poput lave.

U mom kraju rijetko pada snijeg, ali zato je još veće veselje za svu djecu.

Volim zimu u svom kraju, jer ne može svatko gledati uzburkano more i Učku kad se zabijeli.

Dalila Fetić, 5. razred

JESEN

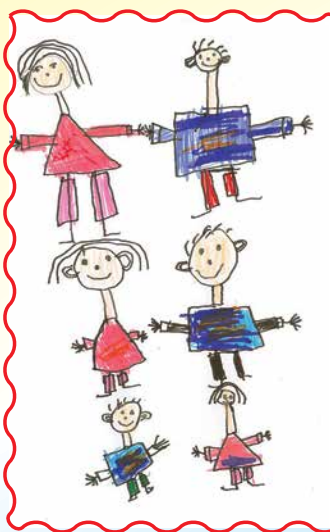
Žuto lišće pada,
sivi oblak sunce zaklanja.

Tiho, tiho, tiše
sve se njiše,

svija vjetar grane
dok sunce ne svane.

Bit će lijepo kad sunce grane
i tako sve do zime rane.

Filip Smojver, 7. razred

Oskar Pribanić, 1. razred

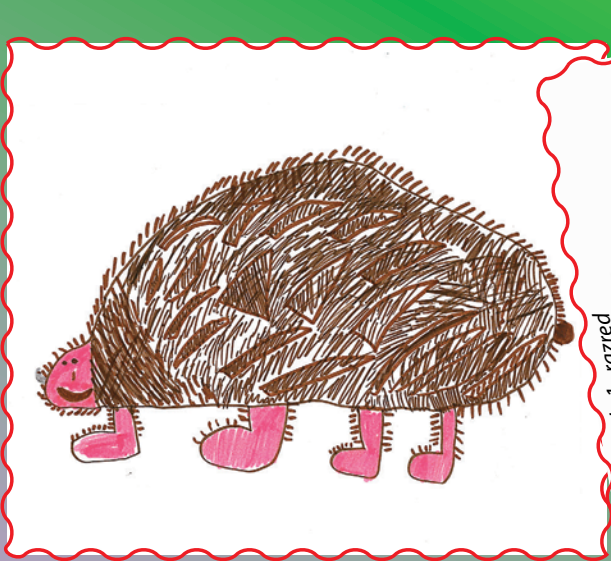
Patrik Margan, 4. razred

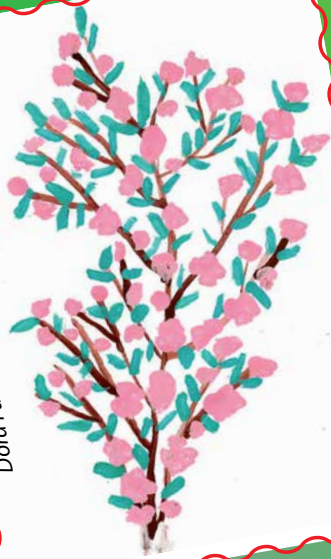
Valnea Jurković, 3. razred

Tia Filipović, 3. razred

Karlo Kajba Šimanić, 2. razred

Dora Fućak, 1. razred

Jure Marić, 2. razred

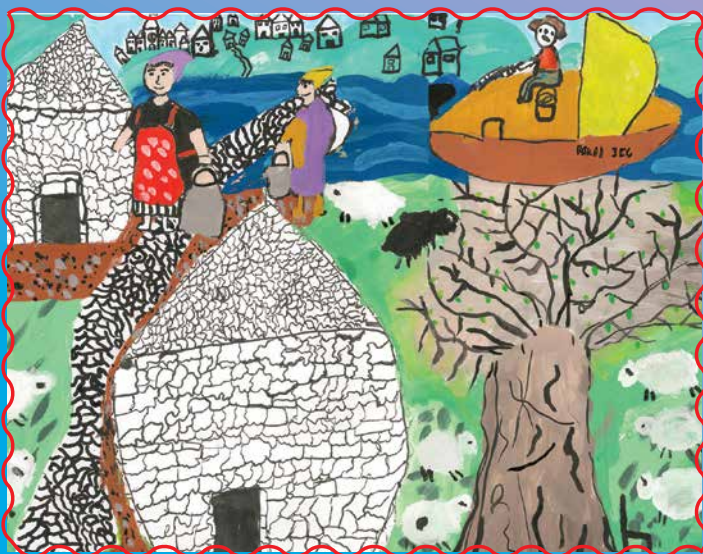
Almir Hodža, 2. razred

Leonardo Fetić, 1. razred

Aida Bećar, 1. razred

Tanja Banjanin, 7. razred

Renata Lleshi, 7. razred